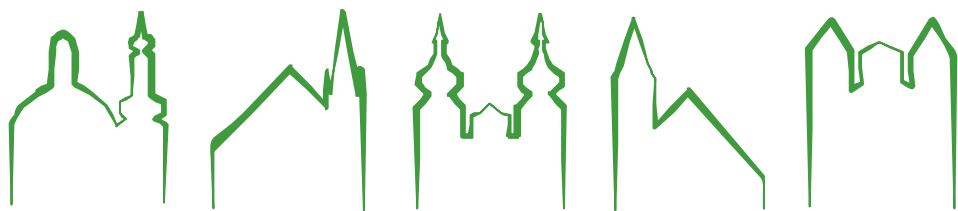

Život farností Znojma

1/2024

Ročník XXXIV | Cena 14 Kč

Pastorační rada z Louky se představuje

I ve farnosti Louka proběhla na začátku roku volba nových členů pastorační rady. Všechny zvolené jsme oslovili a položili jim dvě stručné otázky.

1. *Můžete se krátce představit?*
2. *Na čem byste v rámci farní rady chtěli pracovat? Je nějaká oblast, kterou byste chtěli mít na starost?*

MARIE DVOŘÁKOVÁ

1. Je mi 71 let. S manželem máme čtyři dospělé děti.
2. Jsem aktivní členkou modlitební skupiny Modlitby Matek ve farnosti Louka a podílím se na lektorské službě a úklidu kostela. Ve své činnosti bych chtěla pokračovat.

ALENA WEISSOVÁ

1. Jsem vdaná a mám tři dospělé děti. S manželem podnikáme v oboru zahradní architektury. Ve farnosti se už 32 let snažíme vyvíjet různé aktivity a po celou tuto dobu se věnuji květinové výzdobě kostela, úklidu a lektorství.
2. Chtěla bych nadále pokračovat v stávajících aktivitách. Do života farnosti bych chtěla vnést nadšení pro Františkovu Synodální cestu.

BŘETISLAV WEISS

1. S manželkou Alenou máme tři dospělé děti. Podnikám v oboru zahradní architektury. V Loucké farnosti se snažím být aktivní již od devadesátých let v činnostech, kde mohu uplatňovat své profesní dovednosti. Amatérsky se zajímám o historii, archeologii, stavební památky a architekturu všeo-

becně a tyto koníčky se snažím prakticky využívat ve službě pro kostel a farnost. Více než 15 let jsem aktivní v křesťanském hnutí Chlapi, což je neformální společenství mužů, kteří hledají typicky mužské způsoby duchovního prožívání – chlapskou spiritualitu. Stejně jako na mnoha místech ve světě vytváříme i v naší farnosti prostor formou chlapecké skupinky, kde můžeme zažít autenticitu, blízkost a přátelství.

2. Rád bych pokračoval v tom, co už celé roky dělám. Především chci víc rozvíjet a rozšiřovat chlapecké aktivity.

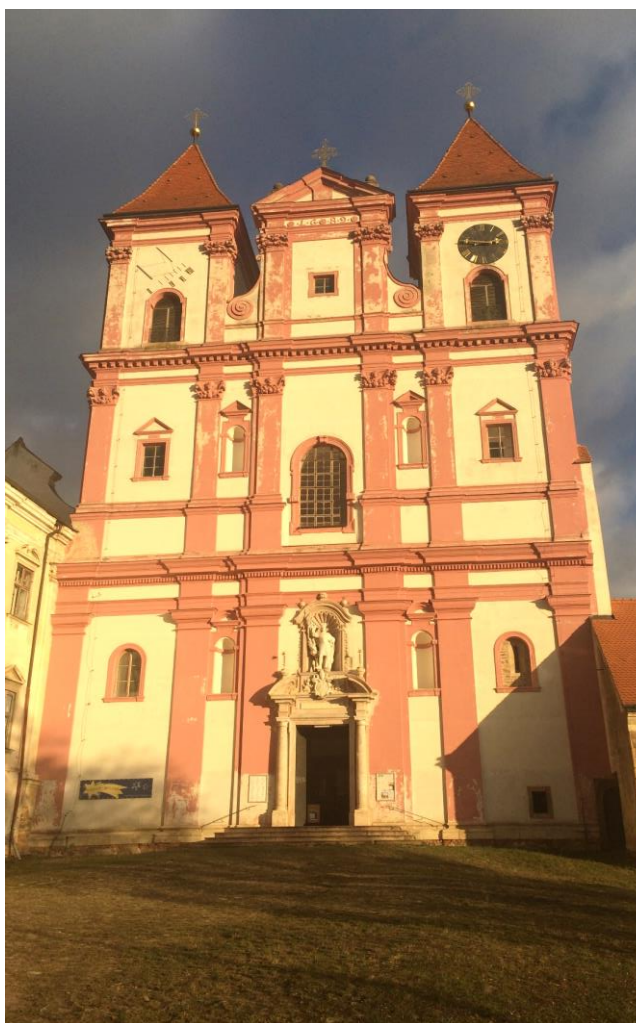
JIRÍ DURÁK

1. Vystudoval jsem VŠ elektro, je mi 73 let, jsem v důchodu, ženatý, máme čtyři dospělé děti, sedm vnoučat, bydlíme v Oblekovicích.

2. Aktivně se podílím na životě farnosti v Louce, založil jsem ve Znojmě místní skupinu České křesťanské akademie a zveme na přednášky a besedy inspirativních osobností. Touto formou se snažíme sdílet evangelijní poselství s co nejširší společností.

DAGMAR SVOBODOVÁ

1. Jsem svobodná, bezdětná, pracuji ve výrobě těstovin. Ráda se věnuji aktivitám pro děti (karneval, dětský den), aranžování květin (vzpomínka na má školní zahradnická léta) a největší část mého volného času zabírám zpěv. Jsem dlouholetou členkou Pěveckého sdružení Vítězslav Novák, ráda zpívám ve skupině Mosty a příležitostně se Scholou od sv. Mikuláše, nejraději mám zpěv žalmů a duchovních písní, zvláště zpěvů z Taizé.

Průčelí farního kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce. | Foto: archiv redakce

2. Jsem ráda, že je naše farnost živá, akční a zároveň otevřená pro spolupráci a společenství s lidmi z jiných farností. Tyto hodnoty bych nadále chtěla podporovat

ZDEŇKA ZEŽULOVÁ

1. Je mi 66 let, jsem stále aktivní pracující důchodkyně.
2. Již 30. rokem se aktivně podílím na chodu naší farnosti v oblasti úklidu a jiných dobrovolných akcí / činností. Ráda bych v této činnosti pokračovala a zároveň oslovila a zapojila do těchto aktivit i mladší skupinu farníků.

Z OBSAHU:

Příběh znojmských jezuitů
– 3. část

Střihoruký Edward ve Znojmě

Rozhovor s řádovou sestrou
Vianneou Kisilovou

333 slov

evangelické farářky Marty Sedláčkové

Sedím v lavici s popelem na čele. Právě mě rozesmál bratr jáhen, kterého moje evangelická přítomnost zjevně potěšila a vzápětí rozhodla, takže než došel k výzvě „věř evangeliu“, zopakoval mi dvakrát, že mám činit pokání. Nu ano, opakování není nikdy dost.

Sedím v lavici a z rukávů ometám drobné částky popela, které se na čele neudržely. A přemýšlím nad druhou větou, která se někdy při udílení popelce říká: „Prach jsi – a v prach se navrátíš.“ Ta věta je o naší smrti, o pomíjivosti, o křehkosti. O tom, že jsme tu jen na chvíli. Nebyli jsme a nebudeme. Někdo nás omete z rukávů a není po nás ani stopa.

Radši bychom poslouchali jinou větu: „Určitě nezemřete!“ Jenže tohle tvrdí v ráji had. Pokušitel. Zvláštní: Had mluví o věčnosti, ale Hospodin o smrti.

Rozmýšlet nad vlastní pomíjivostí je také jednou z postních výzev. Jenže jde to vůbec? Ta myšlenka nám nějak projde hlavou. Mít ji tam neustále, asi skončíme v blázinci. A pak, dokážeme „nasimulovat“ tohle vědomí v nějaký konkrétní čas, zrovna v půstu? Není to spíš tak, že se nám takové existenciální zážitky a vhledy prostě přihodí? Nezávaný, nežádány se prostě stanou. Špatně se o tom druhým vypráví, špatně se to sděluje. Ta zkušenost, jak jsme se setkali s vlastní smrtelností, se v podstatě nedá předat.

Podobně je to možná s pokáním. Dokud sami něco strašlivě nezapackáme, nevíme přesně, jak moc ho potřebujeme. Jak moc chceme sdělit a vyznat to, co zlého se nás přichytilo. A jak je uzdravující lítost, i když jde přes bolest a pokoření.

A tak možná ty podstatné a život měnící prožitky nepřichází v postní době. Možná náš osobní půst přijde v létě nebo v lednu. Ale k něčemu přece ta období v liturgickém roce jsou. Půst je čas, kdy se učíme ty dobré věty: Jsi prach. Čiň pokání. Věř evangeliu. Opakování není nikdy dost. Až přijde jejich čas, budou připravené. Až se setkáme se svou smrtí nebo vlastním hříchem, budeme určitě rozhozeni – ale zároveň připraveni.

Určitě zemřeme. Jsme prach. Avšak postní doba směřuje k Velikonočům. A jak říká Jób: Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem.

MAREK WEISS

1. Vyrůstal jsem ve farnosti Znojmo – Louka a před časem jsem se rozhodl s rodinou přestěhovat do Havraníků. Ještě tam nežijeme, ale o. Ladislav mě požádal, zda bych na sebe mohl vzít zastupitelství této farnosti v rámci pastorační rady.

2. Zajímají mě témata spojující světský a duchovní život, otevírání křesťanské komunity veřejnosti apod. Rád pomohu s potřebnou agendou v rámci svých možností.

LUCIE KOSÍKOVÁ WEISSOVÁ

1. Je mi 38 let, jsem vdaná a s manželem vychováváme dva malé syny. Profesí jsem autorizovaná architektka pracující převážně v rakouských ateliérech, a když děti apod. dovolí, i na soukromých projektech v ČR, aktuálně ještě pár měsíců na rodičovské dovolené. Ve farnosti působím již téměř 30 let jako varhanice a jsem zodpovědná i za další hudební a kulturní aktivity. Od dětství jsem zapojena do různých činností "kolem kostela": průvodcovstvím počínaje, přes práci s dětmi a mládeží (tábory, společenství, časopis Květinka z Louky...), až po "zahraniční styky" (ve formě překladů a tlumočení). (Více viz rozhovor ve zpravodaji č.1/2020 – stále je v něm většina odpovědí aktuální.)

2. Myslím, že pro spoustu mých dřívějších aktivit se postupně našli jiní nadšení a zodpovědní lidé a zároveň mi ani současná situace s rodinou a dalšími povinnostmi nedovoluje vše, co bych mohla jinak nabídnout. Svou roli tak vidím hlavně ve dvou oblastech. Jedna – ta "hudební" vyplývá z mé trvalé služby varhanice a já bych se ráda nadále věnovala např. našemu cyklu Adventních koncertů, přípravě Noci kostelů, příležitostnému sboru a koordinaci hudby obecně. Druhá oblast se obtížně krátce definuje, snad "přinášet pohledy a zkušenosti odjinud" díky všemu, co jsem

na své cestě mohla potkat a co mě ovlivnilo (jako jiná společenství, země, obory, spirituality...).

PAVEL LUKEŠ

1. Je mi 41 let, jsem šťastně ženatý, mám čtyři děti ve věku 4-9 let. Pracuji jako 3D designer ve farma průmyslu. Bydlíme v Konicích u Znojma, za které jsem byl do PR jmenován.

2. V PR bych rád dále rozvíjel práci s mládeží (Vykročme s odvahou!), hudební akce (Pro Boha hrajte!), život v naší konické farnosti a celkově si přeji být otevřen Duchu svatému a jeho inspiraci ☺.

ANEŽKA MACHOVCOVÁ

1. Do farnosti Znojmo Louka patřím dvacet tři roky, když jsme se nastěhovali do Obléčovic. Jsem v důchodu, takže jak se dnes říká, dříve narozená seniorka.

2. Komunikovat, dívat se kolem sebe a pomáhat, kde je potřeba.

MATOUŠ JURÁK

1. Je mi 36 let, jsem manželem a otcem čtyř dětí. S rodinou žijeme v Hnanicích.

2. V rámci farní rady nabízím především své modlitby. Na starost samozřejmě nic mít nechci, ty čtyři děti jsou až až ☺.

JAN KOLÁŘ

1. Loucká farnost je mojí domovskou farností od narození.

2. Jako dlouholetý ministrant se věnuji především ministrantům při mších i při pravidelném setkávání.

Za redakci časopisu nezbyvá než popřát, aby veškeré úsilí členů farních pastoračních rad padlo na úrodnou půdu a přineslo své plody.

Ptala se Petra Bláhová

Únorový program pro děti

První polovina února byla pro děti v našich farnostech doslova nadupaná aktivitami. O pololetních a hned navazujících jarních prázdninách jsme podnikli tři výlety – do Popic, do Retzu a k Samaritance. Děti měly možnost společně strávit čas, zahrát si nějakou hru a utužit vztahy (a maminky stejně tak). Uprostřed prázdninového týdne se kvůli nemoci otce Ladislava slavila výjimečně stře-

deční mše svatá v kostele svatého Kříže. Milé zpívání scholičky a poutavé kázání otce Jindřicha chytlo za srdce malé i velké, stejně jako gratulace pro sestru Vianneu, která právě slavila narozeniny. Protože tou dobou vrcholil masopust, mohli jsme si v neděli 11. února užít krásný karneval Malého prince pořádaný v Louce. Tím legrace pro děti rozhodně neskončila, protože hned v úterý mnoho rodičů využilo laskavé nabídky sestřičky Vianney a jejího týmu k babysittingu v rámci Národního týdne manželství. Zatímco si rodiče zašli na večeri, aby si v nezvyklém klidu mohli popovídat a strávit čas spolu, děti rozhodně v sále kláštera na Dolní České nepřišly zkrátka. Bylo o ně královsky postaráno s bohatým programem i se společnou večerí. Těšíme se na další aktivity, mimo jiné zveme všechny děti a maminky na křížovou cestu do Hlubokých Mašůvek na Zelený čtvrtek 28. března od 9:30.

Lucie Zvěřinová

Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Vážení přátelé,

Tříkrálová sbírka 2024 je ukončena. Do 548 pokladniček jste přispěli úctyhodnou částku 3 257 191 Kč! Kdo by ještě chtěl podpořit letošní sbírku, má možnost online do konce dubna. Letos jsme měli trochu zimní romantiky při koledování, a to přineslo radost hlavně dětem. Jsem velmi vděčný všem, kdo se na přípravě a průběhu sbírky podíleli. Vždy je potřeba s předstihem připravit pokladničky, tašky s vybavením pro krále: křídly, letáčky, cukříky a malou odměnu pro koledníky ve formě slušivého nákrčníku. Když je všechno připravené, musí se vše rozvést, potom zase svést a spočítat. Toto všechno je možné díky našim zaměstnancům a dobrovolníkům, kteří nám pomáhají.

Tříkrálová sbírka je určena na pomoc těm nejpotřebnějším. Při naší práci se často setkáváme s případy, které zasluhují pozornost. Při práci Charitní záchranné sítě jsme se setkali s paní důchodkyní, která se stará o svou vnučku s postižením. Zemřel jí manžel, a ještě navíc splácela dluhy za svého syna. V této situaci již neměly finanční rezervu na topení. Paní vozila uhlí v tašce, aby se trochu ohřály. Této rodině jsme pomohli z Tříkrálové sbírky zakoupením fůry dřeva a další pomocí, která trochu zlepšila jejich nelehkou situaci. Jméno této paní, ale i dalších příjemců pomoci ze sbírky, vám moc děkuji. Jsem moc rád, že díky vaší štědrosti a dobrovolné práci můžeme i takto pomáhat.

Děkuji všem dobrovolníkům, kteří obětovali svůj čas a vyšli koledovat do ulic měst a vesnic. Děkuji všem koledníkům z řad znojemských skautů, znojemských středních škol (GPOA na Pontassievské ul. a Gymnázium Dr. K. Polesného), farností a dalším dobrovolníkům. Byli to i starostové obcí, kteří nám pomáhali, páni faráři, ředitelé škol a v hojné míře i naši zaměstnanci. Zvláštní poděkování patří koordinátorovi sbírky Michalovi Martinkovi a asistentce Jarce Šalomounové. Všem velké díky.

Přeji vám všem pevně zdraví, a ještě jednou moc děkuji za veškerou pomoc a podporu.

*Evžen Adámek,
ředitel Oblastní charity Znojmo*

Karneval Malého prince v Louce

V milé a vždy plodné spolupráci farnosti Znojmo-Louka a znojemské jednoty Orla jsme připravili na odpoledne v neděli 11. února 2024 na loucké faře dětský karneval, který se celý – od většiny masek, přes úkoly, které děti plnily, až po odměny, které si odnesly domů – nesl v duchu všem známé a oblíbené knihy A. de Saint-Exupéryho *Malý princ*.

Na letošní účasti se podepsaly hojně rozšířené nemoci i termín na konci jarních prázdnin. Menší počet dětí (cca 30) však měl i svá pozitiva jako dostatek místa a času během celého průběhu programu. Po registraci a představení masek plnily děti 8 úkolů: jeden byl společný – naučit se pod vedením paní Švejarové tanec, další již jako obvykle individuální. Děti kreslily, skládaly puzzle (obrázky s tématem Malého prince) a origami (lišku), vyráběly model Exupéryho letadla, zalévali princovu růži pomocí házení míčků, skládaly souhvězdí a navštívily různé planety popsané v knize.

Tradičně probíhalo v průběhu plnění úkolů hodnocení masek ve dvou soutěžních kategoriích: miminka až předškoláci a školáci. Také výsledky kreslicího úkolu se hodnotily samostatně. Ani rodiče nezůstali pozadu a našlo se 10 odvážných, kteří se zapojili do soutěžního plnění přání Malého prince: *"Prosím, nakresli mi beránka!"*

Velmi nás těšilo nadšení a spokojenost našich malých účastníků a děkujeme tímto všem rodičům a dětem za přípravu nádherných masek a hlavně za jejich přítomnost. Zároveň děkujeme celému přípravnému týmu za zábavný program, krásně vyzdobené prostory fary, ale i všem z "podpůrné" skupiny starající se o občerstvení, úklid a další praktické záležitosti. Vše tentokrát obzvláště náročné v době nemocí a nejistoty účasti.

LKW

„Chceš-li přítele, ochoč si mě!“

Vyročili s odvahou na Krav Magu

I přes ne moc zrovna vlídné počasí se v sobotu 13. ledna v ranních hodinách sešlo 15 odvážných mládežníků, aby spolu v rámci setkání Vyročme s odvahou! na vlastní

kůži vyzkoušeli, co je to Krav Maga. Instruktor Petr Zahrádecký se svou dcerou nám hned na úvod stručně vysvětlil historii a vznik tohoto izraelského obranného systému a co je jeho smyslem.

Pak následovala krátká zábavná rozcvička v podobě honičky za různě se rozsvěčujícími terči, které trénovaly nejen rychlost, ale i postřeh. Dále nás čekal nácvik udržení odstupu od případného útočníka, jeho slovní zastavení a pro případ, že by to nezabralo, krytí hlavy

pomocí rukou. Překvapivě bylo třeba se učit i to, že když mě někdo napadne, nemám zapomenout řvát o pomoc, nebát se kopnout do citlivých míst a nečekat na vyhodnocení akce, ale zdrhat do bezpečí. Tyto zásady si pak mohli všichni vyzkoušet na dvou figurantech, kteří oblečení do speciálních obleků se vžili do rolí opilců, rozdávajících fanoušků, útočníků nebo jen obyčejných lidí, kteří se ptají, kolik je hodin :). Čas rychle utíkal, a tak už jen společné foto a snad o něco málo bezpečnější návrat domů...

Pavel Lukeš

Příběh znojemských jezuitů

Díl 3. – Každodenní život znojemské koleje

Bezesporu nejdůležitějším úkolem jezuitského řádu byla starost o formaci nové generace aktivních, zbožných, ve světě působících věřících, kteří budou naplňovat představu reformované katolické církve. Jezuitské školy začaly rozvíjet propracovaný systém klasického vzdělání středního a vyššího stupně a jezuité brzy získali převahu nad dalšími školskými řády, které působily v oblasti střední Evropy – nad piaristy a somasky. Znojemští jezuité nebyli výjimkou a hned od počátku svého působení se věnovali pedagogické činnosti, první kompletní soupis studentů a jejich učitelů však obsahuje až matrika jezuitského gymnázia začínající rokem 1633.

JEZUITSKÉ GYMNÁZIUM

Jak bylo takové jezuitské gymnázium organizováno? Základním pramenem pro poznání fungování jezuitského školství je tzv. *Ratio studiorum* (1599), přičemž místní rozdíly postihují tzv. konsvetudináře (z lat. *consuetudo* = zvyk). Matrika znojemského gymnázia podává poměrně jasný obraz. Nižší gymnázium tvořilo obvykle maximálně pět tříd. Ve Znojmě tomu tak bylo, byla látka rozdělena do dvou let. Jakýmsi znojemským předstupněm nižšího stupně byly v počátcích gymnázia dvě třídy žáků, kteří do tajů latiny teprve pronikali.

Mateřským jazykem většiny studentů znojemského gymnázia byla němčina, proto byla věnována pozornost i jí ve třídě *Germanice legentes et scribentes* (čtoucí a píšící německy). Ti, kteří začali do latiny poznenáhlu pronikat, byli vyučováni ve třídě *Latine legentes et scribentes* (čtoucí a píšící latinsky). Na tento přípravný stupeň pak ve Znojmě navazovala třída nazývaná *parvistae*. Vzhledem k nedůslednosti v terminologii názvů tříd v rámci české provincie řádu nezbývá než konstatovat, že tato gymnaziální nejnižší třída nabízela žákům základní vhlad do latiny a řečtiny – jazyků vzdělanců. Na tuto třídu navazovali tzv. *principistae*, kde byly znalosti prohlubovány, a kromě gramatiky nahlédli žáci i do větné skladby a mnohdy i poté, co si osvojili řeckou ababetu, začali se studiem řeckých jmen a sloves. Následovala třída zvaná *grammatistae*, která představovala prostřední gramatikální třídu. Ta předpokládá

la celé zvládnutí základní gramatiky a prohloubení řeckého tvarosloví. Nutno podotknout, že při výuce řečtiny bylo užíváno mateřského jazyka scholárů, nikoli latiny, kterou užívali učitelé při jazykovědném výkladu ve vyšších ročnících. Poslední gramatikální třídou byla syntax, ve Znojmě je třída označována jako *syntaxistae*. Po ukončení tohoto ročníku měli žáci dokonale zvládat latinskou gramatiku, včetně základní nauky z oblasti poetiky. V řečtině pokračovali studiem větné skladby. Pátou gramatikální třídou byli tzv. *poetae*, kteří po zvládnutí jazyka přistoupili k rozvíjení vyjadřovacích schopností. Pozornost byla zaměřena na – jak se dnes říká – všeobecný přehled. Rétorické schopnosti byly cvičeny obvykle na textech z učebnice Cypriana Soareze *De arte rhetorica libri tres* (Tři knihy o řečnickém umění) a na čtení Ciceronových řečí. Poslední ročník gymnázia tvořili studenti rétoriky – ve Znojmě *rhetores*. Jejich cílem bylo dovést řečnické schopnosti až k ciceronovskému ideálu. K tomu sloužilo nejen čtení Cicerona a Aristotela, ale i studium dalších poetických děl, velmi často to byla Senekova dramata. Kromě toho se četli i antičtí historikové. Po absolvování cyklu nižšího gymnázia se studentům otevírala cesta ke studiu vysokoškolskému.

Titulní list *Katechismu Petra Kanisia*, vytištěný ve Znojmě v Preysově tiskárně pro potřeby jezuitů.

MÍSTO VÝUKY

Kde probíhala výuka? Víme, že vznik první znojemské koleje byl potvrzen v roce 1626 a prvním rektorem se stal Antonín Klesel. Výuka probíhala v budově bývalého luteránského gymnázia v sousedství kostela sv. Michala. Problémem ovšem byla chybějící ubytovací zařízení, protože althannský dům

nedostačoval zájmu studentů, kterých ihned v prvních letech fungování bylo téměř sto a sešli se nejen ze Znojma (znojemských rodáků bylo v koleji nejvíce), ale i ze širokého prostoru jihozápadní Moravy, Dolního Rakouska, přicházeli však i studenti ze Štýrska, Tyrolska, z Říše, Slezska a Čech a této pestré kosmopolitní společnosti bylo třeba poskytnout odpovídající přístřeší. Jezuité začali jednat se znojemskou městskou radou o koupi tří domů pro stavbu koleje. Jednání probíhalo v letech 1626–1629. Pozoruhodné je, že v té době už byla založena nezbytná knihovna, aniž by jezuité měli zajištěno stálé obydlí.

Na sklonku třetího desetiletí 17. století se jezuitům konečně podařilo ve městě získat potřebné majetkové zázemí pro stavbu nové, reprezentativní koleje. Využili rovněž přízně mocných a vlivných lidí, kteří jim v jejich úsilí oddaně pomáhali. První rychlá přestavba proběhla už v roce 1633, kdy už jezuité nebydleli v althannském domě, ale obývali někdejší luteránské gymnázium.

Poměrně složitý stavební vývoj měla samotná kolej. Nová kolej měla vzniknout přístavbou na místě tří domů pod kolejí stávající (dnes budova SOKA, severní část) a z domu rychtáře Wullersdorfera. Pro potřeby semináře bylo využito někdejších protestantských kazatelských domů u kostela sv. Michala. V 60. letech pak byly tyto dodnes stojící domy přestavěny na školu a seminář byl přesunut ve stejné uličce na roh Horního náměstí (dnes Bufet Eso). Od konce 60. let 17. století byla nově přestavována kolej, která se bohužel do dnešních dnů nedochovala a nacházela se v prostoru parkové úpravy dnešního Divišova náměstí.

PODOBA VÝUKY

Tolik tedy velmi stručně ke stavebnímu vývoji jezuitských budov ve Znojmě. A nyní obrátíme pozornost k podobě výuky. Tu na gymnáziu zajišťovali aprobovaní učitelé. Jejich odborné školení zajišťoval rektor koleje prostřednictvím některého ze zkušených kolegů – jezuitů. Průpravě pro pedagogickou způsobilost byly věnovány tři hodiny v týdnu na konci školního roku.

Podrobný manuál pro výuku nabízel i zmíněný předpis *Ratio studiorum*, kde se píše: „Konečně ať je s Boží pomocí ve všem pilný a přičinlivý a studentům ať se snaží pomoci jak při četbě, tak v ostatních cvičeních. Nikým ať nepohrdá, stejně dobře ať se stará o studium chudých i bohatých a prospěch jednoho každého ze svých žáků.“ Tato slova uzavírají dlouhý výčet celé řady povinností profesorů nižších škol. Učitel měl v principu tři základní úkoly: vést žáky ke

zbožnosti, naučit je co možná nejlépe latině a ve škole udržovat pořádek a klid. A podobně jako je tomu dnes byla výuka rozdělena mezi tři činnosti – seznamování s novými informacemi, osvojování si vědomostí procvičováním a opakováním a v neposlední řadě ověřováním znalostí učitelem.

Výkladu nové látky byla věnována vždy hodina dopoledne a odpoledne. Četla se díla antických klasiků, především zmíněný Cicero, z historiků uvedlme Caesara, Sallustia, Livia a Curtia. Prvním básníkem, se kterým přicházeli studenti do kontaktu, byl Ovidius, následovala četba Martialových epigramů, Senekova dramata a Horatius. Řecká četba byla poměrně skromná, studoval se řecký katechismus a ve vyšších ročnících se četly i klasické Homérovy eposy *Ilias* a *Odyssea*.

Stejný prostor jako výkladu byl věnován opakování a procvičování. Výuka samozřejmě počítala i s domácí přípravou, kde se mechanicky učila pravidla a úryvky z četby, prostor byl věnován i písemným úkolům, které ve vyšších ročnících měly podobu slohových cvičení. Vedle znalosti latiny, které bylo věnováno nejvíce času, si měli žáci osvojit i základní dovednosti matematické. Předpokládalo se zvládnutí jednoduché aritmetiky s římskými a arabskými číslicemi. Matematica byla vyčleněna poslední půlhodina vyučování v odpočinkových dnech, a to pouze v první a druhé gramatikální třídě.

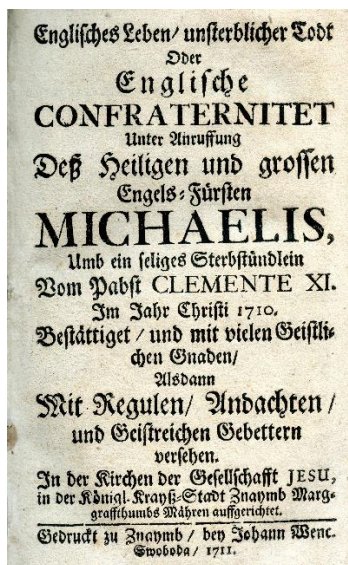
JEZUITSKÉ DIVADLO

Velmi důležitým prvkem výuky se stalo proslulé jezuitské divadlo, které studentům skýtalo hojně možnosti v rozvíjení řečnických schopností, podporovalo mravní a náboženskou výchovu a v neposlední řadě přispívalo k budování pozitivního obrazu gymnázia na veřejnosti. Divadlo tedy mělo jasně utilitární ráz. Přesto se setkáváme v prostředí jezuitských gymnázií se svěbytnou a pozoruhodnou dramatickou produkcí. Bývalo běžné, že mnohé hry byly tištěny a dochovaly se tak do dnešních dnů. Tak je tomu též ve známých soupisech produkce znojmské koleje.

Pozoruhodné je, že již k roku 1623 je uváděna hra *Divus Michael* („Božský Michael“), zjevně se vztahující k patronovi kolejního kostela. Rok vydání této hry však předchází samotný rok počátku působení Tovaryšstva ve Znojmě. Snad tehdy patres připravovali pomyslně znojmské obyvatele na svůj příchod. Anton Vrbka uvádí, že jezuitští chovanci sehráli jakési divadelní představení na radnici v roce 1625.

Jednou z prvních her, kterou jezuitští scholárové ve Znojmě provedli, byla hra o sv. Vítu, kterou sehráli u příležitosti návštěvy kardinála Františka z Dietrichštejna v roce 1627. O rok později je zmiňována píseň k oslavě Ferdinanda II. (*Carmina quibus Augusto Ter Augusti Caesaris Ferdinandi II...*). V roce 1629 byla provedena hra o sv.

Františku Xaverském, nedávno svatořečeném (1622) příteli sv. Ignáce a „apoštola Indie“. O další hře, tentokrát věnované tématu Sv. Kříže, se zmiňuje matrika gymnázia k roku 1634. Opomenout nesmíme ani hru sepsanou u příležitosti návštěvy Leopolda I. ve Znojmě v roce 1679 nesoucí název *Felix iter* („Šťastná cesta“).

Titulní list tisku pro konfraternitu sv. Michala u znojmských jezuitů vyšel ve Znojmě u J. W. Swobody v roce 1711.

DENNÍ CHOD GYMNÁZIA

Poslední zajímavou otázkou související s chodem gymnázia je podoba všedních a svátečních dní studentů. Každodenní život obyvatel koleje nejlépe dokumentují konsvetudináře. Učitelé bydleli sami ve svých celách se štítky se jménem na dveřích. Společné spaní pak bylo vyhrazeno pro studenty a seminaristy. Oproti dnešní praxi, kdy studenti a učitelé spolu tráví jen čas orámovaný výukou, prožívala velká část studentů jezuitských škol čas všedních a svátečních dní společně při práci ve škole i při odpočinku.

Překvapuje čas ranního vstávání, který byl dle *Ratio studiorum* určen pro koleje francouzské a středoevropské na čtvrtou hodinu ranní. Přesto existovaly lokální úlevy. Ranní vstávání řídil rytmus zvonění, který uváděl krátkou, tichou, soukromou meditaci a v půl páté se všichni na znamení zvonu modlili *Ave Maria*. V pět hodin ráno začínal pravidelný cyklus dopoledních mší, kdy se u oltářů postupně vystřídali všichni otcové. Profesori měli přednost a sloužili mši brzy ráno, aby se pak mohli věnovat výuce. Snídaně se odbývala v tichosti a ve stoje a byla na ni vyhrazena čtvrt hodina před začátkem výuky. Pro magistry – učitele byla většinou připravena polévka, teplé pšeničné pivo či chléb s máslem nebo sýrem a ovocem.

Studenti se učili pět dní v týdnu, jako dnes. Výuka začínala v sedm hodin a trvala do půl desáté dopoledne. Odpolední vyučo-

vání začínalo ve dvě a končilo ve čtyři. Součástí dopoledního vyučování byla i účast na mši svaté. Ta v našich zemích začínala v půl desáté. Mše bývala slavnostní a zpívala se.

Dlouhá přestávka mezi dopoledním a odpoledním vyučováním byla časem oběda, který byl podáván o půl jedenácté, v postní dny až v 11 hodin. Oběd v koleji byl určen především pro učitele a studenty v koleji ubytované či seminaristy. Studenti znojmeští odcházeli obědovat domů. Součástí oběda byla zbožná četba. Jídlo se většinou skládalo ze tří částí: *antipastus*, *portio* a *postpastus*. *Antipastus* mohl mít v záalpských zemích podobu polévky, nebo byla polévka podávána ještě před ním. Jídlu jako prostředku, na kterém byla cvičena uměřenost a střídmost, byla věnována velká pozornost. Ve středoevropském prostoru jsou dny rozděleny podle toho, zda bylo nebo nebylo možno jíst maso. V dnech „masných“ se v českých zemích jako první chod podávala polévka nebo „lehké maso“ (patrně drůbež), hlavním bylo různé upravené maso hovězí. V „bezmasých“ dnech se začínalo rovněž polévkou (zeleninovou či pivní) a pak následovala ryba či vaječná jídla. Třetí chod společným všem dnům byl pokrm z bylinek, zeleniny, vařeného ovoce či marmelády nebo moučník. Na závěr byl nabízen dle jižního zvyku stolovníkům sýr nebo ovoce.

Hodinu po obědě učitelé a žáci odpočívali a mohli se bavit hrou nebo procházkami, tam kde to okolí koleje dovozovalo. Polední zvon zval opět k modlitbě *Ave Maria*. Po skončení odpolední výuky bylo nutno opustit prostor školy, po posledním školním zvonění se třídy většinou zamykaly. Žáci však neodcházeli na ubytovány bezprostředně po skončení výuky, ale šli se ještě v kostele k modlitbě. V předvečer svátků se modlili nešpory či litanie. Ve všední dny se končilo modlitbou pěti Otčenášů a Zdrávasů, které v pátek vystřídalo *Miserere* (Žalm č. 50). Výjimkou byla postní doba, kdy modliteb přibývalo. Zbýlý čas do večere byl využíván učiteli k přípravě výuky a žáci mohli využít možnosti zpořádku.

Podvečerní čas uzavíral opět zvon s třetí modlitbou *Ave Maria*, který byl zároveň i ohlášením večere – *coena*. Ta bývala obvykle v půl sedmé večer a podobala se dosti obědu. V postní dny se jedla večere skromná, studená (pouze chléb se sýrem a ovocem). Četbu u jídla nahrazovala promluva někoho z učitelského personálu. Po večeri byl opět čas na odpočinek a poslední půlhodinu dne věnovali jezuité zpytování svědomí v examenu. Domácí zvonek naposledy zazněl v devět hodin a ohlašoval konec modliteb a práce. Byl čas sfouknout svíčku a odebrat se na lože. Aby patres nebděli dlouho nad knihami, byli určeni noční vizi-tátoři, kteří dohlíželi na zhášení světla. Zbytečně hořící svíčka totiž mohla být příčinou obávaného požáru. Pak již vše přikryl noční klid.

Střihoruký Edward poprvé

Zastavení pro manžele v neděli 21. ledna vedl trvalý jáhen, teolog a kadeřník z Brna Jan Špilar. V sále kláštera bylo plno a desítky manželských párů se těšily na přednášku. Pan Špilar prokládal své povídání spoustou vtipných příkladů, díky čemuž se posezení neslo ve veskrze veselou a přátelské náladě a radostném očekávání mnoha

praktických rad z každodenního rodinného soužití.

Hlavní body prezentace byly shrnuty do tří oblastí: svoboda, úcta a zodpovědnost. Přednášející mimo jiné zdůraznil, že je třeba se shodnout s partnerem při výchově dětí a vzájemně se vůči nim podporovat, i když by měl třeba druhý rodič na konkrétní situaci odlišný pohled. Zazněla též velice prostá a však platná a důležitá poučka: Můžu? Děkuji. Prosím.

Velkorysého „obžerstvení“, jak byl bohatý raut trefně nazván, se k potěše žaludků všech zhostili Maruška s Rostou Křížovi. Během občerstvovací pauzy byl také ponechán prostor k soukromému rozhovoru, ve kterém si to pod odborným dohledem mohli partneři řešící nějaký ten problém „mezi sebou vyřídit...“. Bodrá atmosféra vydržela až do poledne, kdy se jáhen-kadeřník se

všemi manželi rozloučil slovy našeho Pána: Milujte se!

Shodou okolností byla v těchto dnech k tématu manželského vztahu odvysílána reportáž na rozhlasové stanici Radiožurnál, kde bylo řečeno, že tři hlavní pilíře partnerství jsou sex, komunikace a finance. Dá se říct, že manželství bez jedné z těchto tří složek může ještě fungovat, ale určitým způsobem pokulhává. Bez dvou součástí se již zákonitě rozpadá.

A proto si (nejen v nedávno proběhnutším Týdnu manželství) vyprošujeme Boží požehnání pro všechny snatky, ať už uzavřené v kostele či na úřadě, posilu pro ty, kteří procházejí partnerskými krizemi, a milosrdenství pro zasažené rozpadem manželství.

Jarmila a Dalibor Brabencovi

Střihoruký Edward podruhé

Vzhledem k nadšeným recenzím na proběhlou přednášku jáhna – kadeřníka Jana Špilara (viz výše) bylo rozhodnuto. Druhý díl s názvem Jak se prohádát ke spokojenému manželství si nemůžeme s manželem nechat ujít. Přípravu jsme vzali vážně a v den D 25. února jsme kolem poledne ještě zlehka potrénovali drobnou manželskou hádkou, abychom se na téma náležitě naladili. Těsně před začátkem přednášky mě navíc nahodilo svědomí, a tak jsem se v 15.30 rozhodla pro bleskové mytí vlasů – je to přece jen kadeřník, že ano! Jak se později ukázalo, nebyla jsem v publiku jediná s podobnými myšlenkovými pochody (mezi ženami).

V 16.00 jsme již seděli (já s vlasy stále ještě trochu mokrémi) v přeplněném sále dominikánského kláštera a spolu s dalšími desítkami lidí jsme netrpělivě čekali na návod ke spokojenému manželství.

Držitel zlaté medaile se safírem za přenos francouzské módy do ČR (!!!) Jan Špilar vystudoval pantomimu a teologii, věnuje se párové terapii, vede projekt Jsme jedno

a není nám to jedno! a kurz Svátba a co dál a řídí úspěšný kadeřnický salon Střihoruký Edward. Úvod přednášky začal modlitbou, následující chvíle ale vážnosti pozbyly. Hned první jeho otázka tala do živého: „Tak kdo z vás se dnes už stihl pohádat?!“ Chtěla jsem se okamžitě přihlásit, ale při letmém pohledu do publika jsem zjistila, že bych byla jediná! Takže sedím mezi samými dokonalými nehádajícími se páry, aha. Naštěstí nikdo nevypadal, že by nás „nedokonalé“ chtěl soudit, proto jsem se rychle uklidnila a pozornost přenesla opět k přednášejícímu.

A stálo to za to. Ač se téma mohlo zdát vážné, Jan Špilar na něj nahlédl s odstupem a s nadhledem, okořenil je mnohými vtipy, příběhy z osobního života a radami, které se nezdály být nesplnitelné. Zajímavé srovnání toho, jak rozdílně uvažují muži a ženy, poučka RÍCHÁSO (já říkám, on chápe a následně souhlasí ☺), úkol ženy, aby muže doprovodila k plnému rozvinutí mužství, manželství jako předobraz církve... Smršť rad proložených anekdotami, při kterých

Jan Špilar využil i svou kariéru mima, se zdála být bezbřehá. A publikum vše přijímalo s velkou vstřícností – toho si všiml i sám přednášející, když poznamenal, že ještě nezažil posluchače, kteří by na krize ve vztazích reagovali tak vesele.

Dobrá nálada pokračovala i během pauzy, kdy nám bylo nabídnuto velkolepé občerstvení, které připravily organizátorky akce. Během této doby byl Jan Špilar k dispozici ve zpovědní kapli, aby zájemcům soukromě poradil v jejich těžkostech. A pak už zbývalo jen rozloučení a povzbuzení do následujících dní. Já osobně si odnáším, že hádat se je normální, protože je to cesta, jak se učit komunikovat, posouvat se v manželství dopředu a snažit se partnera pochopit. Jen se přitom nesmíme (se správnými dioptrickými brýlemi) zapomenout dívat jeden druhému do očí, protože v těch očích je stále ten stejný kluk nebo holka, jako jsme si brali před lety.

Petra Bláhová

Zastavení pro manžele

Od ledna 2023 proběhlo v našich farnostech osm Zastavení pro manžele, která byla určena pro manželské páry všeho věku. Začínala přednáškou, která se týkala manželského života, poté následovala modlitba, občerstvení a prostor pro dotazy. Cílem těchto setkání bylo umožnit manželům, aby zažili pěkný čas, nechali se inspirovat pro společný život a navázali bližší vztahy s dalšími páry.

Při posledních setkáních v lednu a únoru 2024 k nám zavítal Mgr. Jan Špilar. Tato setkání proběhla v sále dominikánského

kláštera, protože na faru v Louce už bychom se nevešli. Přednášející je trvalým jáhnem, kadeřníkem, manželem, otcem i dědečkem. Zároveň se dlouhodobě věnuje párům a pořádá v Brně přednášky s názvem „Jsme jedno a není nám to jedno“. Jeho životní zkušenosti a humor jsou plné hlubokých myšlenek a neotřelých pohledů na život. Při jeho přednáškách ve Znojmě se sálem ozývaly salvy smíchu, když s divadelním talentem vyjadřoval své zkušenosti a zážitky. Z jeho přednášek nás zaujalo mimo jiné, jak se mu osvědčilo nic nevyvracet

a jednoduše a rychle se omluvit, když je dospělé děti konfrontovaly s tím, že jim svou výchovou způsobil i nějaká traumata.

Vzhledem k tomu, že již přemýšlíme nad tím, zda a jak pokračovat v dalším školním roce, rádi bychom přizvali ke spolupráci další osoby. Pokud byste se chtěli připojit a pomoci s organizací dalších setkání, budeme rádi, když se nám ozvete.

*Za organizační tým Jana Janíčková
(ja-janickova@seznam.cz)*

Kolem oltáře kostela sv. Kříže řadí Kachlíci

Před Vánocemi loňského roku jsme společně

Nové ministrantky a noví ministranti se připravují v zákristii na bohoslužbu. | Foto: archiv redakce

ně s Ondrou Lazárkem a otcem Martinem stáli před úkolem obnovit ministrantskou službu dětí u kostela sv. Kříže. Na počátku se přihlásilo 12 kluků a holek a později se přidávali další. Aktuálně se u oltáře střídá kolem 20 ministrujících dětí. Farnost ne-

chala ušít nové ministrantské alby, kde na zadní části límce je vyšívané vyobrazení Panny Marie s Ježíškem podle obrazu Panny Marie Znojenské z našeho kostela. Jak asi víte, na tomto zázračném obraze se v levém spodním rohu nachází malý obrázek chlapce. Obraz Panny Marie věnoval dominikánům znojemský měšťan a řezník Ondřej Kachel v roce 1676 jako památku na svého syna Ondřeje, který se u něj rád modlil, ale zemřel ještě v mladém věku. A teď přichází ta pomyslná pointa. Našeho Ondru Lazárka napadlo, že by se naši ministranti mohli jmenovat KACHLÍCI, a to právě po malém Ondřeji Kachelovi, který je na zázračném obraze znázorněn.

Děti se ministrování stále učí; v jejich službě u oltáře zatím vidím jistou bázeň a nejistotu, aby něco nepokazily, takže je musíme občas „popostrčit“ nebo opakovaně vysvětlit, jak a co mají přesně udělat. Je

na nich ale vidět, že je to baví. Jednou měsíčně pořádáme schůzku, abychom Kachlíky něčemu teoreticky i prakticky naučili, ale nejlepší škola je asi přímo u oltáře při mši svaté. Osobně to vnímám jako určitou cestu, jak můžeme tyto malé kluky a holky vést k Bohu a duchovně je formovat.

V druhé polovině března chystáme pro naše ministrantky a ministranty víkendové soustředění u řádových sester v Břežanech. Doufáme, že se nám tam nabídne prostor, aby se děti více skamarádily, poznaly, naučily se soustředit na službu u oltáře, ale také si společně zablblly a stmelily se v jeden kolektiv. Samozřejmě chceme této víkendovky využít, abychom se připravili na službu u oltáře při blížícím se velikonočním triduu. Moc našim ministrantkám a ministrantům přeji, aby se jim tato služba u oltáře, která je službou Bohu, líbila. Ať se Panna Maria Pomocnice křesťanů za naše děti přimlouvá a vede je k svému Synu, stejně jako vedla ve zbožnosti i malého Ondřeje Kachela.

Další ministrantky a ministranty mezi námi rádi uvítáme každou neděli před začátkem mše svaté.

Ludvík Mihola

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí farní luštitelé, luštitelky a luštitelčátka!

Pomalu se blíží čas, kdy opět od ambonů našich kostelů uslyšíme tato slova evangelia. Bohužel, jak už to tak na tom světě chodí, zařádl nám v redakci tiskařský šotek a do tohoto překladu nám vloudil několik nepatřičných slovíček. Dokážete najít všech deset? Přejeme bystrého ducha a požehnané vánoční svátky!

Vaši PaKLíci

První den o svátcích nakvašeného chleba, když se zabíjel velikonoční zajíček, zeptali se učedníci Ježíše: "Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční snídani?" Tu poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: "Jděte do Getsemanské zahrady a tam vás potká člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním a kam vejde, řekněte hospodáři: 'Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeřadlo, ve kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního zajíčka?' On vám ukáže velkou sklepní místnost opatřenou židlemi a připravenou. Tam nám přichystejte snídani!" Učedníci odešli, přišli do zahrady a našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili velikonoční vajíčka.

Prozrad' mi, co je tvoje největší tajemství?

Sestra Viannea zapůsobila v našich farnostech jako svěží vítr. Má dar oslovit lidi všech věkových kategorií, její energie a pracovitost jsou nakažlivé, její milý úsměv a laskavé slovo povzbudí a potěší. A nám nezbyvá než se zeptat – jak je to vlastně vůbec možné?

Můžeš nám prozradit něco o sobě? Odkud pocházíš?

Narodila som sa v Humennom a vyrastala som v malebnej dedinke Sedliská pri Vranove nad Topľou. A teda všade, kde je nejaký Vranov, pripomína mi to domov.

Jak vzpomínáš na své dětství? Máš nějaké sourozence? Vybavíš si nějakou zájmovou příhodu z mládí?

Detstvo som prežila v kruhu mojich dvoch mladších sestier, takže sme si toho ako princezná veľa užili. Keď nebola mama doma, vyskúšali sme všetky jej topánky na opätku. Okrem toho, sme sa radi stretávali deti z celej ulice, chlapi aj dievčatá a hrali sa spolu, bicyklovali, plávali...Chodila som na tábory. Spomínam si ako nás bolo veľa v dievčenskej izbe a dobre som sa nevyspala. Tak mi kamarátka ponúkla, či by som poslednú noc nešla na nafukovačku, že budem mať viac miesta. V poslednú noc chodili animátori po izbách a strašili a jedného „milosrdného Samaritána“ napadlo vytiahnuť štupeľ z nafukovačky, a tak do rána som spala na rovnej zemi...Dúfam, že sa nikto neinšpiruje!

Čím jsi chtěla být, když jsi byla malá?

Chcela som byť doktorkou a liečila som všetky bábiky v dome. Ale prešlo ma to, keď mi moja staršia kamarátka začala rozprávať zážitky z praxe zo zdravotnej školy...

Kdy poprvé přišla myšlenka na to, že tvým posláním bude řeholní život a služba církvi?

Celkom prvýkrát mi to napadlo asi v 11 rokoch, keď som si čítala životopis sv. Terezy. Intenzívne som sa rozlišovaniu povolania venovala po maturite, počas môjho pobytu v Kolíne nad Rýnom, kde som sa rok ako au-pair starala o deti v rodine. A potom nastal deň „D“, keď som odišla do kláštora. Povolanie k rehoľnému životu je pre mňa veľkým darom.

Můžeš představit řád, ke kterému patříš? Proč sis zvolila právě takto?

Vstúpila som do Kongregácie sestier Najsvätejšieho Spasiteľa, ktorú založila v roku 1849 bl. Matka Alfonza Mária rodným menom Alžbeta Eppinngerová. Dostala osobitný dar Božej milosti – rozjímať o tajomstve vykúpenia, žiť z neho a pomôcť aj iným nájsť cestu k tomuto tajomstvu. Veľkonočné triduum je pre nás ústredná slávnosť. Matka Alfonza Mária bola dojatá Božou láskou, cítila, že ju Boh miluje so všetkými jej schopnosťami, slabosťami a hriechmi a tak túto lásku chcela sprostredkovať všetkým. Preto podstatným zmyslom našej činnosti je dať ľuďom zakúsiť nekonečnú Božiu lásku a milosrdenstvo, ktoré sa nám zjavilo v Ježišovi Kristovi. Rozhodujúce bolo aj to, že som poznala sestru „spasiteľku“, bez nej by som do kontaktu s touto kongregáciou asi neprišla..

Kde všude jsi před svojí službou ve Znojmě působila?

Do Znojma som prišla z Nemecka z Bühl – Baden-Baden, kde som bola rok a predtým som pôsobila v Bratislave, v Smoleniciach pri Trnave a v Banskej Bystrici.

Co ti přineslo studium teologie v Olomouci a jaké je téma tvé bakalářské práce?

Za štúdium som veľmi vďačná, rozšírilo mi to obzory v oblasti filozofie, religionistiky, cirkevných dejín, teológie, bibliistiky... veľmi ma to obohatilo. Písala som a obhajovala tzv. dišputáciu na tému: Paradoxy slobody. V čom spočíva duchovná sloboda? Chcela som nejakú tému zo spirituality a vnútorná sloboda je pre mňa kľúčová téma aj v duchovnom sprevádzaní. Žijeme v dobe, kedy si chceme bez obmedzení určovať svoj vlastný život. Ale rast znamená rozvíjať sa navzdory prekážkam. Súhlasiť s vecami, ktoré nemôžeme zmeniť a voliť si ich, aby sme neboli otrokmi toho, čo sme ešte neprijali, je veľká sloboda. Platí tu paradoxný zákon života – nemôžeme sa stať naozaj slobodnými, kým neprijmeme, že nie vždy sme slobodní. Ako svedkov slobody som uviedla napr. V. E. Frankla, Ety Hillesum, Dietricha Bonhoeffera – v listoch z väzenia píše, čo znamená pravá sloboda: „Človek, ktorý miluje, pretože je Božou pravdou oslobodený, je najrevolučnejším človekom na zemi.“ Totiž najhlbším zmyslom slobody je láska.

Co ti přináší práce v nemocnici? Jak na tebe lidé reagují, když je v nemocnici navštívíš? Setkáváš se s kladnými reakcemi?

Duchovná služba v nemocnici nejakým spôsobom naplňa moju túžbu z detstva byť „doktorkou“, síce neliečim ľudské telo, ale snažím sa načúvať duchovným potrebám pacientov. Stretávam sa väčšinou s prijatím a keď príde odmietnutie, je to často prejav obranného mechanizmu, ale keď zistia, že nie som nepriateľ, otvoria sa a príjmu ma.

tím a keď príde odmietnutie, je to často prejav obranného mechanizmu, ale keď zistia, že nie som nepriateľ, otvoria sa a príjmu ma.

Jsi součástí mnoha křesťanských akcí, které se ve Znojmě pořádají. Svoji tradici již má Biblické stretko nebo společenství mladých. Co tě na těchto akcích těší?

Vnímam to ako veľký dar, že smiem byť svedkom toľkých zázrakov, toho ako Boh koná v životoch ľudí, a to vždy presahuje moje očakávania, čo ma fascinuje. Boh sám pôsobí a ja smiem byť občas pritom. Teší ma odhaľovanie krásy, dobra človeka i jeho krehkosti, ktorá nie je prekážkou pre Boha. Smieme spoločne zakúšať, že Božie Slovo je živé, mocné a pôsobí aj dnes a tu v Znojme ©. Vďačná som za mládež, za ich túžbu po hĺbke a odhodlanie hľadať VIAC. Páčila sa mi aktivita „Vinea s Vianneou“, boli to super rozhovory s mladými aj s deťmi. Deti sú teda úžasné a tie ich otázky sú jedinečné. Na tábore sa ma napríklad jedno dievčatko spýtalo: „Prezrad' mi, čo je tvoje najväčšie tajomstvo?“ Hm, celé duchovné cvičenia som nad tým rozmýšľala.

Stala ses moderátorkou pastoračních aktivit pro děkanát. Jaké nové možnosti vidíš v této pozici?

Umožňuje mi to spolupracovat na nové vizi z biskupstva ohledom pastorácie vo farnostiach. Dáva mi to možnosť zdieľať sa s ostatnými moderátormi v dekanátoch. V spolupráci s otcom dekanom a duchovnými správcami farností by som chcela byť nápomocná v rozpoznávaní duchovných potrieb vo farnostiach a hľadani nových ciest ako na nich reagovať. V dekanátoch by sa mali vytvárať tzv. „ohniská“ pastorácie, ktoré by boli otvorené aj pre okolité menšie farnosti a spolupráca medzi farnosťami by sa mala viac prepojavať. Nech nás teda vedie Duch Boží.

Jsi výraznou ženskou tváří našich farností. Nedá mi to, abych se nezeptala – jak vidíš roli ženy v současné církvi?

Byť ženou je niečo nádherné. Vďaka vzácnosti a krehkosti sú tak blízko seba. Ako ženy máme miesto v Božom srdci, sme milované Stvoriteľom. Mám rada biblické príbehy, stretnutia Ježiša so ženami. Ženskosť a duchovné materstvo, sú pre mňa dôležité témy. A vnímam, že je potrebné, aby sme ako ženy prinášali do Cirkvi nežnosť, jemnosť, súcit, úžas, nádej, múdrosť... Odovzdávali život, radosť, pokoj, konali srdcom a komunikovali lásku. Aj tu v Znojme sú krásne ženy, úžasné maminy, ktoré má v mnohom inšpirujú, motivujú a podporujú, ďakujem všetkým. A rovnako sú tu aj úžasní muži, s ktorými spolupracujem

„Prozrad' mi, co je tvoje největší tajemství?“ | Obě fotky: archiv Lucie Zvěřinové

a ktorým ďakujem. Ako žena pôsobím v Cirkvi. Moja hodnota nezávisí od toho, či som prijímaná alebo odmietaná. Áno, niekedy je to náročné, ako ženám nám všeobecne chýba podpora, ocenenie, prajné prostredie. Prekonať to mi pomáha vedomie, že som Božou dcérou a mám prístup k nevyčerpatelnému zdroju Božej bezpodmienečnej lásky. Mojimi vzormi sú moje osobné patrónky: Sv. Katarína Sienská a Mária Magdaléna a patrónkou našej kongregácie je sv. Terézia Avilská. A nedá mi nespomenúť sv. Editu Steinovú, ktorej myšlienky ma tiež veľmi oslovujú: „Čím väčšia temnota okolo nás, tým viac sa máme sústreďiť na Svetlo zhora.“ Tieto sväté ženy ma veľmi inšpirujú ako byť ženou v Cirkvi.

Jaký je tvůj názor na současné dění v církvi? Jak hodnotíš proběhlou synodu, kterou svolal papež František?

Mám nádej, Duch Svätý vedie Cirkev. Synodu vnímam ako dôležitý nástroj pre obnovu a oživenie. A myslím, že máme s tým skúsenosť aj v Znojme. Stretávam sa s reakciami na niektoré veci, že to je „ovocie synody“. Spoločné kráčajenie založené na načúvaní Božieho Slova, na načúvaní si navzájom, na spoločnom zdieľaní a hľadaní, prináša svoje plody. Teraz sa znova obnovila práca v synodálnych skupinkách, takže pozývam k spolupráci.

Tvoje energie se zdá být nevyčerpatelná. Co ti pomáhá dobít baterky?

Nevyčerpatel'ny je len JEDEN, ja mám svoje hranice. A potrebujem chvíle ticha a preto rada občas ujdem na pár dni do samoty s Pánom, načerpať z prameňa, posilniť svoju vieru, zrelaxovať, nasýtiť sa krásou prírody. A tiež mi pomáha sesterské spoločenstvo a prostredie, kde sa môžem zasmiať ☺.

Najdeš si čas i na nějaké koníčky?

Áno, veľmi rada čítam, počúvam Vivaldiho, jazdím na kole a milujem prírodu. Rada sa prechádzam v Národnom parku Podyjí. Raz som tak išla, išla a zrazu sa mi začali prihovárať ľudia po nemecky ☺ (zistila som, že som v Rakúsku).

Co ti v poslední době udělalo největší radost?

Najväčšiu? Nevieam to tak zmerať, radosť bolo viac: obrázok zo srdiečkom od detí, iskra v očiach manželov po spoločnej večeri, keď sme sa starali o ich deti, jazda autom bez odbočky doľava, krásne zdieľanie - hlboký duchovný rozhovor.

Jaké další akce společně s věřícími v další době chystáš?

Na poslednom stretnutí pastoračných rád sme reflektovali aktivity, ktoré sa konajú a uvažovali nad tým, čo je potrebné rozvíjať. Bude dobré, keby sa podarilo stabilizovať to, čo v našich farnostiach funguje a otvoriť sa pre druhých. Je dôležité investovať sily do toho, čo buduje spoločenstvo v Cirkvi

a umožňuje nám odovzdávať vieru ďalej. Je pre mňa tiež kľúčové, aby sme pri organizovaní aktivít pracovali v tímoch a teda noví spolupracovníci sú vítaní. Konkrétne aktivity budú zhrnuté v pastoračnom pláne pre dekanstvo, o ktorom sa bude informovať.

Tvůj nápad na babysitting, aby mohli manželé sami spolu zajít například na večeri, byl úžasný. Kolik se ti sešlo dětí a neodradilo tě to od další podobných nápadů? ☺

Mala som úžasných pomocníkov, ako animátorov sa zapojilo veľa mladých, urobili mi veľkú radosť. Ochorelo 9 detí, ktoré nemohli prísť, takže nakoniec ich bolo 20, od 2 do 10 rokov. Bolo veselo, bolo to krásne. Vôbec ma to neodradilo, organizujeme ďalší babysitting ☺.

Co ještě bys ve Znojmě chtěla uskutečnit? S čím ti můžeme pomoci?

Druhá časť otázky je nádherná! Každý kto by chcel pomôcť, nech sa mi ozve. Budem vďačná za pomoc pri organizovaní aktivít pre deti, mládež..... hľadám niekoho, kto by pomohol s médiami, s novým webom pre dekanstvo, s písaním článkov do spravodaja....

A otázka na závěr – co tě drží nad vodou, když ti není zrovna do zpěvu?

Keď mi nie je do spevu, počúvam spev druhých. Niekedy mi je naozaj ťažko a chvejem sa, keď toho treba veľa ustať. Pomáha mi modlitba, priatelia, vzťahy sú pre mňa dôležité. Stále sa učim dôverovať Bohu aj uprostred búrky, lebo Boh je väčší ako čokoľvek. Prosím, modlite sa za mňa.

Za rozhovor ďakuje Petra Bláhová

Sestra **Viannea Lenka Kisilová** se narodila 8. února 1981 ve městě Humenné na Slovensku. Roku 2001 vstoupila do Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele. Na Univerzitě Palackého vystudovala teologii, v současné době dokončuje kurz Nemocničního kaplana. Za farnosti Znojmo byla koordinátorkou synodálního procesu, nyní je moderátorkou pastoračních aktivit Děkanství znojemského. Seznam jejích činností je velmi pestrý – organizuje aktivity pro děti a mládež, pravidelné setkávání nad Biblií (Biblické stretko), duchovní obnovy a věnuje se duchovnímu provázení. Snaží se propojovat tyto i další aktivity mezi s sebou i mezi farnostmi.

Stalo se krátce

Ukrajinské Vánoce

Na Boží hod vánoční v podvečer přišel do kostela sv. Kříže již podruhé Ježíšek a tentokrát naděloval našim malým ukrajinským kamarádům. Ti již 2 roky „bydlí“ na faře sv. Kříže a v dominikánském klášteře (nyní již patřícím premonstrátům). Ondra Lazárek se ujal moderování a upgradoval kázání otce Martina z dětské štědrovečerní mše. Před oltářem vznikl malý betlém se slámou, volem i oslíkem a nakonec přišel i Ježíšek. Krásnou atmosféru umocnila Tichá noc zpívaná pouze ve světle svíček. Pak došlo na dárky. Na všechny se dostalo a musíme doufat, že malým Ukrajincům udělaly radost. Dětem a jejich maminkám zazpívaly koledy Souhlásky. Ježíšek se nakonec dostal zpět do velkého Betléma vzaду v kostele, kterého tam všechny děti doprovodily.

Dominik Bláha

Ubytování uprchlíků na faře u sv. Kříže dospělo do finále

3. března uběhly dva roky od chvíle, kdy na faře u kostela sv. Kříže našli zázemí první váleční uprchlíci z Ukrajiny. Stalo se tak jen týden po vypuknutí ruské agrese. Skupina dobrovolníků tehdy zajistila rychlou úpravu prvního patra pro bydlení několika rodin, které pak s farností sdíleli i společenské prostory v přízemí. Náklady na jejich ubytování byly hrazené státem.

V průběhu dvou let se na faře vystříдалo 36 Ukrajinců, z toho 20 nezletilých. Někteří z ubytovaných se časem vrátili zpět domů, další si našli bydlení jinde.

V těchto dnech se pobyt našich Ukrajinců na faře završuje a zbývající ubytovaní se stěhují na jiná místa. Od dubna přebírá faru do své správy vlastník objektu, dominikánský řád, který plánuje v následujících měsících horní patro rekonstruovat pro účely komerčního bydlení. Ubytování uprchlíků v zadním traktu bývalého dominikánského kláštera, které zabezpečuje znojemská charita, bude pokračovat.

VELKÉ DÍKY všem, kteří byli našim farním Ukrajincům v jejich nezáviděníhodné životní situaci jakýmkoli způsobem nápomocní.

Ondřej Lazárek

Misijní jarmark i letos trhl rekord

Každý rok stojí náš tým ve zpovědní kapli kostela sv. Kříže a čeká, jestli někdo něco donese k prodeji. A pak žasneme...

S vděčností za tu třešničku na dortu, utržených 44 tisíc pro děti v misiích.

tým kolem misijního jarmarku

Návštěva v loutkařské dílně

V sobotu 17. února jsme vykoučili s odvahou do deštivého dopoledne, tentokrát do Loutkařské dílny Mašek. V Obleskovicích u kapličky se sešlo 18 odvážlivců a společně jsme vyrazili o kousek dál do dílny Ma-

šek. Po příchodu nás přivítal kdo jiný než Mašek, a to Mikuláš Mašek, syn zakladatele firmy Pavla Maška. V dílně na nás ještě čekala jeho sestra Lucie Bocková (roz. Mašková).

"Vykročáci" se rozdělili na tři skupiny. Každá si mohla vyzkoušet něco jiného a pak se vystřídat. K vidění a vyzkoušení toho bylo hodně: počítačový 3D scan hlavy a nebo přenesení obrázku z počítače na dřevo za pomoci stroje (už si nepamatuji, jak tomu Miky říkal odborně). Svou tvůrčí energii mohly děti využít při hraní loutkového divadla podle vlastní fantazie. Mě osobně nejvíc zaujal košíček s výrobky s nápisem SLEVA. Domů jsem si odnesla krásnou loutku lišky. Všem Maškům děkujeme za skvělý zážitek a za krásnou práci, kterou dělají.

Eliška Juráková

Sliby u Terciářů

Ve čtvrtek 25. ledna během večerní mše svaté, kterou celebroidal otec Cyril OP a koncelebroval otec Alvarez OP, složila věčné sliby do Laického sdružení sv. Dominika Martina Lenka Písková. Lenka už je roky členkou společenství terciářů, kteří působí ve Znojmě. Laické sdružení svatého Dominika se schází každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši svaté na faře u sv. Kříže. Řádovým asistentem našeho společenství je otec Cyril Molnár OP. Setkání začíná modlitbou večerních chval, následuje duchovní slovo asistenta (pokud je přítomen na setkání), dále v současné době probíráme encykliku papeže Františka „Fratelli tutti“, následuje formace a závěrečná modlitba. Komu je blízká spiritualita sv. Dominika přijďte se podívat – jsme otevřeným společenstvím.

Eliška Juráková

VÝROČÍ

25. března uplyne 110 let od narození ctitelny **Sr. VOJTĚCHY HASMANDOVÉ S. Car. Bor.** Narodila se v Huštěnovicích u Uherského Hradiště. V roce 1933 vstoupila do kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. V letech 1952–60 byla z politických důvodů vězněna. V 1970 byla zvolena generální představenou kongregace. Zemřela v roce 1988 na zhoubný nádor plic a je pohřbena na řádovém hřbitově na Hradišti.

3. dubna oslaví 60. narozeniny **P. ANTONÍN KRASUCKI OP**, který v letech 1991–2001 působil nejdříve jako kaplan a posléze jako farář u kostela sv. Kříže. Narodil se v Náchodě, na

kněze byl vysvěcen v roce 1989. V současnosti je členem dominikánské komunity v Plzni.

19. dubna uběhne 35 let od smrti **R.D. JANA FORMÁNKA**. Narodil se v roce 1923 v Brně, na kněze byl vysvěcen roku 1949. Od roku 1959 působil v duchovní službě ve Vrbovci, Chvalovicích a Dyjákovickách, kde pobýval na faře až do své smrti. Pohřben je v Dyjákovickách. RIP

Na 24. května připadá 380. výročí úmrtí **P. JANA DRACHOVSKÉHO SJ (1577–1644)**. Narodil se v Třeboni a během života působil na mnoha místech v českých zemích. Po zřízení jezuitské koleje ve Znojmě se stal jejím

prvním rektorem (1624–26). Prameny dokládají, že zde na katolickou víru obrátil na 300 osob. Proslul nesmiřitelností v boji proti českým bratřím, jejichž knihy dával pálit. Pro jezuitské školy sestavil latinsky psanou pětidílnou českou gramatiku, která bývá považována za první českou mluvnici. RIP

1. června si připomeneme 25 let od smrti **R.D. KARLA VOTOU PALA**, který v letech 1960–66 spravoval farnost sv. Kříže. Narodil se v Šeborově (1916) a na kněze byl vysvěcen v Brně (1940). Jako administrátor působil v Mikulovicích a po odchodu ze Znojma v Brně-Tuřanech a Králově Poli. Zastával také funkci brněnského arcikněze a děkana. RIP

Velikonoční bohoslužby

kostel	Zelený čtvrtek (28.3.)	Velký pátek (29.3.)	Bílá sobota (30.3.)	Boží hod (31.3.)	Pondělí velikonoční (1.4.)
Sv. Mikuláš	16 h	16 h	18 h	9 h	9 h
Sv. Kříž	18 h	18 h	20 h	8 h, 10 h	8 h, 18 h
Sv. Alžběta				11 h	
Sv. Michal				18 h	
Louka	18 h	18 h		5.30 h	8 h
Hradiště	18.30 h	18.30 h	20 h	10.30 h	10.30 h
Přímětice	18.30 h	18.30 h	20.30 h	9.30 h	9 h
Kuchařovice		15 h +		8 h	7.30 h
Mramotice				11 h *	11 h
Havraníky				11.15 h	
Konice					11.15 h
Šatov				9.45 h	
Hnanice	16 h	16 h			9.45 h

* akolyta, bohoslužba slova, + křížová cesta

Nebojte se! Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach. (Jan Pavel II.)

PRAVIDELNÉ AKCE VE FARNOSTECH:

Adorace a svátost smíření každý první pátek u Sv. Kříže od 15 do 17 h

Adorace, svátost smíření a sv. přijímání každý pátek od 15 h do 16 h na faře v Louce

Adorace u Sv. Mikuláše každý čtvrtek od 20 do 21 h

Otvíráme společně Písmo svaté – každé druhé pondělí od 18.45 h na faře u sv. Kříže společné setkání nad Božím Slovem

Vykročme s odvahou! Pravidelné měsíční setkávání pro kluky a holky mezi 11 a 15 roky – soboty dle rozpisu

Společně pro mládež ve věku 15 až 20 let vždy poslední čtvrtek v měsíci

K. L. A. M. (Klub aktivní mládeže) – vždy první pátek v měsíci v 19 h

Dětská mše svatá každou první středu v měsíci v 18 h v Louce

Dětská mše svatá každou poslední neděli v měsíci v 10 h u Sv. Kříže

Modlitby matek na faře v Louce každé pondělí od 18 h

Setkání ministrantů každou první sobotu v Louce od 10 h

Setkání „Chlapi Znojmo“ každé druhé úterý v měsíci na faře v Louce od 19 h

Schůlička v Louce každou středu v 16.15

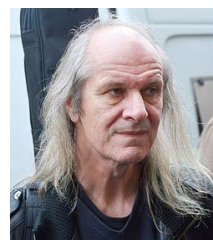
LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

Spolek Orel Znojmo pořádá v termínu od 5. srpna do 9. srpna 2024 již třetí ročník letního příměstského tábora pro děti od 5 do 10 let. Tábor bude probíhat na faře v Louce, kde budeme mít záze-mí. Tábor se ponese v indiánské téma-tice. Cena tábora je 2 800,- Kč, (v ceně je zahrnuta strava oběd, svačiny, pitný režim, výlety, vstupné a další náklady). Bližší informace budou v předstihu vy-věšeny na letáčku v kostele. V případě zájmu kontaktujte: Kateřina Majerová, M: 739 469 193, katymajer@gmail.com

„COKOLI JSTE SI PŘÁLI VĚ-DĚT O BIBLI A BÁLI JSTE SE ZEPTAT“

Přednáška a beseda se salesiánem **P. Ladislavem Heryánem** 23. dubna 2024 v 17.00 hod. ve Znojme v Informačním centru Louka

Pořádá Farnost Louka a Česká křesťanská aka-demie, Znojmo

Kontakty na znojmské farnosti

Římskokatolická farnost u kostela sv. Mikuláše, Znojmo
Mikulášské náměstí 62/13, 669 02 Znojmo

Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo
Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo
duchovní správce: Mons. Jindřich Bartoš, tel.: 603 290 082,
e-mail: jindrichbartos@seznam.cz

kaplan: P. Jindřich Martin Poláček OP, tel.: 602 339 881,
e-mail: jindrich@op.cz
web: www.farnostznojmo.cz

Římskokatolická farnost Znojmo – Louka

Loucká 3622/29, 671 81 Znojmo
duchovní správce: R.D. Ladislav Bublán
tel.: 605 186 648, e-mail: xbublano0@seznam.cz
web: www.farnostlouka.cz, e-mail: info@farnostlouka.cz

Římskokatolická farnost Přímětice

Prokopa Diviše 18/12, 669 04 Znojmo 4 – Přímětice.
duchovní správce: R.D. Marek Coufal, tel. 722 752 154
e-mail: farnostprimetice@seznam.cz
web: www.farnostprimetice.cz

Římskokatolická farnost Znojmo-Hradiště

Křížovnická 3071/26, 669 02 Znojmo
duchovní správce: P. Josef Hudec O. Cr., tel.: 732 586 126

Pastorační asistentka znojmského děkanátu

Sr. Viannea Kisilová, e-mail: sestrviannea@gmail.com

Kalendář akcí

15.3. Pá	ŽELEZNÝ POUTNÍK – autobus jede v 15 h od kostela v Louce
16.3. So	POSTNÍ OBNOVA PRO MUŽE v sále kláštera na Dolní České od 9–13 h (P. Kliment Mikulka OP) PEKAŘSKÁ POUŤ V TASOVICÍCH v 16 h
24.3. Ne	KVĚTNÁ NEDĚLE – svěcení ratolestí při každé mši sv. křížová cesta na Hradiště v 15 h
25.3. So	mše sv. za úctu k počatému životu a za nenarozené děti u Sv. Kříže v 18 h
28.3.	ZELENÝ ČTVRTEK – rozpis bohoslužeb viz předchozí strana křížová cesta pro maminky s dětmi v 9.30 v Hl. Mašůvkách
29.3. Pá	VELKÝ PÁTEK – den přísného postu, rozpis bohoslužeb viz předchozí strana křížová cesta v 15.30 u Sv. Mikuláše a v 21.00 na Hradiště
30.3. So	BÍLÁ SOBOTA – rozpis bohoslužeb viz předchozí strana, soukromá adorace u Božího hrobu (dary jsou určeny na kostely ve Svaté zemi)
31.3. Ne	BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ – rozpis bohoslužeb viz předchozí strana, dopoledne žehnání pokrmů začíná letní čas
5.4. Pá	K. L. A. M – setkání mládeže v 19 h v Hnanicích
6.4.	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h
7.4. Ne	sbírka na Charitu kněžské svěcení v Maria Roggendorf u Hollabrunnu v 15 h, novokněz benediktyň Jan Pavel Suchý
8.4. Po	SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ (přeloženo z 25.3.), mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř. a v 18 h u Sv. Kříže
11.4. Čt	KLAS – setkání seniorů, Havlínův mlýn v Plenkovicích – exkurze, dle možnosti návštěva poutního místa Hl. Mašůvky
13.4. So	Vykročme s odvahou! – setkání pro teenagery (11-15)
14.4. Ne	měsíční modlitba za víru v příhraničí v popické kapli v 15 h VELIKONOČNÍ KONCERT BEZ HRANIC (Retzer Gesangverein, Minima, Chránový sbor sv. Kříže, Znojemští hudebníci) v kostele sv. Kříže v 15.30, program: A. Bruckner, J. Haydn, J.S.Bach, E.Ešenvalds, E. Whitacre ...
19.- 21.4.	VÍKENDOVKA PRO DĚTI ze 3. až 5. třídy na faře v Louce
23.4. Út	přednáška a beseda COKOLI JSTE SI PŘÁLI VĚDĚT O BIBLI A BÁLI JSTE SE ZEPTAT (P. Ladislav Heryán) v 17 h v Informačním centru Louka, benefiční akce na podporu Ukrajiny
27.4. So	MINISTRANTSKÁ POUŤ v Rajhradě od 13 h, odjezd z Louky ve 12 h, srdečně zveme ministranty děkanství, je třeba se přihlásit v Louce
28.4.	mše sv. pro děti u Sv. Kříže v 10.00
30.4. Út	POUŤ V POPICÍCH – sv. Zikmund , mše sv. v 17 h
3.5. Pá	K. L. A. M – setkání mládeže v 19 h v Louce
4.5.	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h

18.5. So	celodenní DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE v Třebíči , ze Znojma od lázni pojede autobus, čas bude upřesněn
19.5. Ne	BOŽÍ HOD SVATODUŠNÍ , při mši sv. v 9 h u Sv. Mikuláše křest dospělých měsíční modlitba za víru v příhraničí v popické kapli
20.5. Po	P. Marie Matky církve , mše sv. v 8 a v 18 h u Sv. Kříže (poutní den)
21.5. Út	KLAS – setkání seniorů, 800 let od založení města Znojma – přednáška Dr. Kacetla v sále dominikánského kláštera v 9 h
23.5. Čt	Spolčo mládeže (15-20 let) v 16.30, v 18 h mše pro mládež u Sv. Kříže
23.- 31.5.	mše sv. v Mariacelské kapli na Hradišti v 18 h růženec, 18.30 mše sv. a májová pobožnost
25.5. So	poutní mše svatá ke cti Nejsvětější Trojice v kostelíku Nejsvětější Trojice v Oblekovicích – Bohumilicích v 16 h
26.5. Ne	mše sv. pro děti u Sv. Kříže v 10.00 večerní mše sv. v 18 h výjimečně u Sv. Kříže kvůli natáčení u Sv. Michala
30.5. Čt	slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ u Sv. Kříže mše sv. v 18 h s průvodem do Rajské zahrady kláštera
1.6.	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h
2.6.	v 9 h u Sv. Mikuláše po mši sv. průvod kolem kostela
7.6. Pá	NOC KOSTELŮ od 18 h (program na www.nockostelu.cz) K. L. A. M – setkání mládeže v 19 h v Hnanicích
9.6. Ne	první sv. přijímání u Sv. Mikuláše a v Louce DĚTSKÝ DEN na faře v Louce v 15 h
13.- 15.6.	pouť u sv. Antonína na Hradišti (triduum) v 18 růženec, v 18.30 mše sv.
14.- 15.6.	Vykročme s odvahou! – setkání pro teenagery (11-15)
20.6. Čt	KLAS – setkání seniorů , ruční výroba papíru v Želeticích – exkurze, dle možností návštěva poutního místa Rybnice v Horních Dunajovicích
27.6. Čt	Spolčo mládeže (15-20) v 16.30 v 18 h mše pro mládež u sv. Kříže

KŘÍŽOVÉ CESTY v postní době:

- každou středu a pátek v 7.30 h u Sv. Jana Křitele (před mší sv.)
- každý pátek u Sv. Kříže v 16.30 h (před večerní mší sv.) – 8.3. vedou ženy, 15.3. vedou muži, 22.3. vedou senioři
- každou postní neděli v Louce v 17 h a v Hnanicích v 15 h

PŘÍLEŽITOST K VELIKONOČNÍ SV. ZPOVĚDI

- v kostele sv. Kříže:** pátek 22.3. od 15 h do 18 h, pondělí až středa 25.–27.3. od 16 do 18 h
- v kostele v Louce:** středa 27.3. od 16 h, Velký pátek 29.3.: 15.00-15.30

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI ve farnosti Louka: kostel Nejsv. Trojice v Oblekovicích – Bohumilicích: každé květnové úterý v 17 h

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Křížová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojma.cz. Číslo 1/2024 vyšlo 08/03/2024 ve Znojmě v nákladu 550 výtisků. Uzávěrka příštího čísla: 20. května 2024.